

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۹/۳۰

شهسوار سنگروال

افغانستان له ۲۳۰ کلونو د مخه

د پارس صفویان، د هند گورگانیان

په دې وروستېو څو ورځو کې دولسمشر دویم مرستیال سروردانش، د څرگندونو پیر وړاندې یوشمېر غیرگونونه را مینځته سول، چې ولې داسې یې مسولیته خبرې وکړې؟

زما ددې لیکنې موخه دا نه ده، چې وینېم گنې دافغانستان په معاصر تاریخ کې یوشمېر واکمنو تېروتنې نه دي کړې، زه ددې خبرو پخې نه کووم، ولې کومه ژبه چې سرور دانش کارولې سمه نه ده... بیا یې یونا لوستی انسان هم داسې کاواکه، بېواکه او بېباکه ژبه، چې اکادمیکه مخینه نلري وکاروي...

ددې لپاره چې دده څرگندونې کره کړو، تېروتنې یې ورپه گوته کړونو دتاریخ یو څو پا نې ورته په مخ کې ردواو لږترلږه یې دکره کتنې اخلا قوته پام را واړوو... نو دې همدې بنسټ له مخې ښه به وي، چې دافغانستان اوتولې سیمې سیاسي او پوځي چا پېریال، چې ۲۳۰ کاله دمخه شتون درلود یو لنډ جاج وا خلو... لږ شا ته څو :

له چنگېز نه راولاڅله ترتیمورگورگانې اوبیا تر ظهردین بابرپورې، دومره وژني اووینې تویونې، نه یوازې په افغانو نستان کې، بلکې دنړۍ په دې سیمه کې چې شوي ... د نړۍ په تاریخ کې لږ ساری لري .

ولې بیا هم تر ډېره بریده ددغو خونړیو پیښو او غمیزو ډگراو پلازافغانو نستان وو. که مور یوازې دبېلگې په توگه ، دچنگیز هغه خونړي بریدته تم شو، چې دلرغونې افغانستان په یوه لرغوني ټا ټوبي بامیانو تر سره کړ، چې نه یوازې په ډله بیزه توگه انسانان له مینځه یوړل، ان تردې چې دبڅو نسونه یې څېرې کړل او دهغو له گېډوبې ما شومان را وویستل او بیا یې وژل... انسا نان څه چې دچنگېز خونړي پوځ دبامیانو څار وي هم له لږه ووزل .

ددغو ظلمونو او ډله بیزو وژنو په تړاو، ډېر وړاندې تاریخ ته نه څو، غوره به وي، چې د مو ضوع په تړاو د یادولو غمیزو څو بېلگې دپارس دصفوي شا اسماعیل اوگورگانې بابظرظهير الدین له یرغلونو او بریدونو پیل کړو :

لومړی دپارس صفویان:

له شاه حسین با یقرا وروسته (۱۵۰۶ز) دافغانو نستان په گاونډي دنوو حکومتونورا ټو کېدل زموږ ددهواد لپاره یو بل نوی گواښ وو، چې دهرات د تېموري گورگانې نواکمنې رنگه کړه .

شېبا نی خان یا دوم چې سمر قند یې ونيو... له اموروده را پورېوت بلخ یې لاندي کړاو تر هرات پورې سیمې وگواښلې... دده څواکونودهرات شتمنو خلکو ته گواښ وکړ، که چېرې د تاسوهرتن سل زره مقاله سره زر رانه وړل وبه وژل شي .

شېبا نی خان دمروې، مرغاب، اندخوي، بادغیس، هرات، دخراسان ښارونه لکه نېشاپور، مشهد، استرآباد اونوروسیمو کې ټول وژني وکړې او شته یې ترې لوټ کړل... (دهندوستان تاریخ ۲۹۵مخ اوافغانان له پارس... ۳۴۳مخ)

ددې لپاره چې صفوي شاه اسماعیل دازبکانومشرشېباني خان ته خپل زورښودلې وي نو دهغه پر ضد یې بریدونه پیل کړل .

لومړی یې دشیباني نامتو جنرال جان وفا میر زایي وواژه اوبیا یې شېبا نی خان له ۲۵زرورپوځیانوسره یوځای له مینځه یوړ .

کله چې شاه اسماعیل څواکونودشیباني خان ککړی د شاه اسماعیل حضورته راوړه نو هغه ورته وویل تنه یې څه سوه؟ هغه هم راوړی . دشیباني تنه چې افغانا نومروې ته څېرمه خا وروته سپارلې وه له هدېرې وپسته اوشاه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې دلیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

اسماعيل ته يې راوړه... هغه امر وکړ چې دهغه دوجود نه يوه يوه مړی غوښه وځوري. قزلبا شانو دسترکو په رپ دهغه دتن غوښه پا که وځوره اوبيا يې دهغه ککړې ته دسرو زروپوښ ورکړ او کله به چې شاه اسماعيل شراب څښل نو د شيباني خان ککړی به يې په سر راوړوله .

شاه اسماعيل، چې شيعه مذهب يې دولت درسمي مذهب په توگه ومانه، نو دنورومذ هبونو دځپلو په نيت دهرات جامع جومات ته ننوتل،... دجومات خطيب ته وويل، چې ابوبکر صديق او حضرت عمر ته کنځلي وکړي، ولي کله چې هغه انکار وکړ هغه ي له ممبره را وغورځوه ږيره يې ور وشکوله او بيا يې دممبر لاندې وواژه.

دصفوي شاه اسماعيل سترگي چې مذهبي فاشيزم او تعصب ور پټي کړي وي په ډېري بېباکي دده ددربار ملا په ډاگه وويل، ديوه سوني وژنه دومره ثواب لري، لکه څوک چې پنځه کا پران له مينځه يوسي، له سوني سره د شيعه مذهب نکاح نارواده، که چېرې يوه سوني مېرمن اومېندواره وي، خېټه يې ورڅيرې کړی او تر ماشوم يې په نېزه ووهی... (شفاپس از هزار... ۷۲۶ مخ)

له شاه اسماعيل وروسته، شاه طهماسب واک ته ورسېد، دی لا چې کله دهرات والي وو، نه يواځې افغانان ددوی دظلمونوله گواښ سره مخ وه (۱۵۷۶-۱۵۲۴ز) بلکې دوچکالی اوقحطي له امله افغانان له داسي ستونزو او واکرواوسره مخ شول، چې ان خلکو د سپيانو او پشيانو غوښي وځورلي .

له يوې خوا هراتيانو او په ټوله کي افغانانو د شاه طهماسب دظلمونو له کبله، چې له افغانانو يې ملا ما تونو کي ما لپه را ټولوله افغانان يې له ستر گواښ سره مخ کړي ول ... د سا ري په توگه د با بر زوي شهزاده هما يون، چې له افغان سوري شېر شاه (۱۵۴۰ز کال) ماته وځوره . دطهماسب در بار ته پناه راوړه ،نو بيا دهرات والي امير خان ډېرش ځا نگړي اسونه ،چې دسرو زرو زېږونه در لودل دده دهرکلي لپاره تيار کړي ول .نوبيا يې څلور سوه ټوپونه، سل اوبنان، دصفوي شاه اسماعيل توره او کمربند، خېمي، غالي، ورېښميني جا مي په لسگونو نور توکي، چې دلکونو روپيوار زېښت يې درلود او دا هر څه د هرات دخلکو شتمنی وه له زر گونو جنگيا لپرو سره د با بر زوي هما يون ته په واک کي ور کړ شول، چې له افغان مشر سوري شير شاه سره مقابله وکړي» (افغانان له پارس ۳۵۱ مخ)

دطهماسب په زمانه کي هم چې کوم پا څونونه وسول ده هم په ډېري بېرحمۍ سوني پا څون وال وځپل او کوم جنگي اسيران، چې نيول شوي ول ټول يې له تېغه تېر کړل ، يوازي هغه کسان ژوندي پا تي شول، چې هغوی له وېري شېعه مذهب منلي وه .

د صفويانو پر وړاندې د پا څون والويزي او غورونه پرې کېدل اوبيا به يې پرې خورل . دځنو به يې شونډې ور گند لي او په پا ي کي به يې وژل . (هماغه اثر ۳۵۳ مخ)

«در روزگار يې شاه اسماعيل وطهماسب» نومي کتاب کي په ډاگه شوي، چې ديوتن ژ به يې له شونډوسره وگند له او بيا يې خم کي وا چوه او له يوه لور ځا يه يې را وغورزوه «(ايران... ۳۷۲ مخ) په صفوي در بار کي يو شمېر سړي خواره هم روزل شوي ول، نو کله به چې خپل دښمنان ونيول ،نو له پو سته به يې کړ ، په سيخ کي به وپېيل او په مزه مزه به يې خورل... (افغانان... ۳۵۴)

له طهماسب وروسته صفوي شاه عباس به چې شراب وڅښکل نوبيا به يې پا څون وال له زندانه را وپستل ،چې تر ډېره بريده سونيان او افغانان وو غورونه او پوزي به يې ورپرې کړل ، ديگ ته به يې وا چول، بيا به يې تتره ته ور ټپل وهل .

ده به دنېشي په مهال هغه ښکلي او ښايسته نجوني، چې د پارس له بېلا بېلو ښارونو در بار ته را وستي وي، نوبيا به يې په محفل کي مستي ور سره کولي ...

په دې تړاو ډېرو څېړونکو، لکه کروسنسکي، ډاکتر شفاء، تاريخي صفوي، سايکس، دپارس تاريخ، جي-پي-تيت او په لسگونو تاريخپو هانود صفويانو د واک له ناوړه کړو وروپلو پورته کړی دی ... دساري په توگه، د صفويانو دظلم او عياشي په اړه په ځانگړي توگه دصفوي شاه حسين دواکمنۍ په مهال ، له ښکلو او ښايسته نجونو شا هي ماني ، سلطنتي حرمساري اوبېلا بېل قصرونه ډک ول .

سر بېره له دې چې له ښکلو نجونو سره يې عياشي او بېباکي کوله، خپلو مېر منو سره يې نا وړه چلن کا وه او ان داسي له تاوتریخوالي ډکي پېښي هم په شا هي ما نپيو کي تر سره کېدې ، چې نجونو او ښځو ته دځغم ور نه وي . همدا لا مل وه، چې ددا ډول ناوړه پېښو په ترڅ کي ، مخکي له چې طهماسب دخپلي مېر مني پر وړاندې په تا و تريخوالي لاس پوري کړي، د هغې ښځې له خوا ووژل شو .

صفوي شاه حسين خپلو ما نپيو کي، چې په زرگونو ښکلي او پېمخي نجوني سا تلي ، نو دهغوی د چوپړ او خدمت له پاره شپېته زره خسي شوي غلامان گومارلي وو .

له يوې خوا د سلطنتي کورنۍ عياشي اوبېباکي وه او له بلې خوا ددوی بگنونو کي ظلمونه ول، چې دخپلي ټولو اکمنۍ په بېلا بېلو سيمو کي، چې بي شمېره غميزو ته لاره اواره کړې وه تر سره کېدل ، چې مور دصفوي واکمنو هغه بېلگه يا دولی شو، چې د «شيعه مذهب د څېړولولپاره يې ۲۵۰ زرو په شا و خوا کي د سوني مذهب اونورو ادیانو پلويان ووژل .» (سعیدی سير جاني... خطي نسخي ۱۸۷ مخ) کروسنسکي په څرغده وايی، چې صفوي شاه حسين په ځانگړي

حرم کی دېرش ۳۰ ځانگو گاني ځنگېد لي، خو که يوشمېر اولا دونه په ورکتوب کې مړه شوي نه وي، شمېر به يې له دې هم ډېر وي. «(کروسنسکي ۷۶ مخ)

د افغانستان په بېلا بېلو سيمو کې له هرات نه را واخله تر سيستان او همغسې تر کندهار پورې ځاي ځاي دصفويا نوېر وړاندي پا ځونونه کېدل، چې مور په دې لړ کې شاه محمد کلا تي يا دولی شو، چې له زابل نه نيولې تر غزني پورې دتوخو، نا صرو، هوتکواونوروتېرونو پرملاتړيا ځون وکړ.

سلطان ملخی، حاجي عادل، با بي خان، بنالم خان، دولت خان او نور سيمه ييزواکمن يا دولی شو، چې دصفويانود مذ هېي فاشيزم پر وړاندي پا ځونونه وکړل.

صفوي شا حسين ددغويا ځونونودځپلولپاره گورگين کندهار ته واستوه. ده کونښن کاوه، چې دغلجيو اوبدا ليانو تر مېنځ بي با وری را مينځه کړي، خومير ويس خان نه يوازي دده ناوره کړو وړواوموخو تراغيزلا ندي را نغی، بلکې کندهار يې دکور گين له شره وژغوره ...

د هند گورگانیا ن:

له مغلي چنگيز او گورگانيا نيمور نه وروسته ددي تېر يو بل خونړی واکمن ظهرا لدین با بر وو. «دی د ميرزا عمر شېخ زوي دسلطان ابو سعید گورگاني لمسی په ۱۴۹۳ز (۹۰۹ق) کال په فرغانه کې چې ديولوسوکالووه په تخت کېناست. «(افغانان له پارس... ۳۴۴مخ)

بابر چې له مينځنی اسيا نه افغانستان ته را پورېوت، له بدخشا نه ترکندوز پورې سيمي (۱۵۰۳ز-۹۰۹ق) يو دېل پسې لا ندي کړي اوبيا يې کا بل ته مخه کړه ... ده چې له محمد خان شيبا ني نه وېره در لو ده ډير زر مخ په کندهاروخو ځېد.

بابر تر ډېره بريده، چې کومې سيمي لاندې کولې هغه يې دجگړې له لارې په زور نيولې او بيا يې دښمن په ډېرې بېرحمۍ ځپه ... دی پخپله وايي چې ما تر کندهار را پورې دغه سيمي څرنگه لاندې کړې؟ «چغانيان رايه راکړه، چې په کندهار بريد وکړم، کندهار ته مې مخه کړه... کلات ته چې ورسېدم تر يوې درنې جگړې وروسته، دکلات اوسېدونکووسله پر ځمکه کېنوده... دغلجي قوم نه ډېر غنيمت په لاس را غلی وو. کندهار ته ورسېدم، زما پوځونو دښمنان په مخه کړل، دکندهار کلا ته ننوتم، خزانه په سنگي کلا کې ساتل شوې وه، خزانه مې لوټ کړه، بيا ارگ ته ورغلم... زما پوځ دکندهار له شاهي محلونودا ټول سا مانونه ترلاسه کړل...» (بابر نامه ۱۱۵-۱۱۴-۸۵مخون)

بابر چې هغه مهال په ۱۵۰۴ز کال کابل ونيو د لومړي ځل لپاره يې له پښتنو سره جگړه پيل کړه او کله چې دهېواد ختيځ ته مخه کړه دجگد لک پښتا نه يې پر مخه کړل او گنشمېر افغانان يې ووژل او دگگيا نېيو مشر «فا جي» يې له ځان سره ير غمل کړ.

کله چې له خيبر نه تېر شو، جم، کوهات، هنگو، بنواو ان دکو مل تر سين پورې پرمختگ وکړ. ولي دمېشتو قومونوله غبر گون سره مخ شو، چې مور يوسفزي، گگيانې، دلزاک، بنگين، عيسی خيل، نيازي، لوانې، اونورلوي او واره افغان تېرونه دېلگي په توگه يا دولی شو.

بابر پخپله وايي، چې کومې سيمي ته به چې ورسېدم، هغه وگړي به مې له لښه وځپل او له ککرېيو به مې ځلي ودرول... دساري په توگه ده په بابر نامه کې کارلي، چې په کوهات کې موده سوه تنه (۲۰۰) ونيول، ځني ژوندي را وستل او زما جنگيالېيو دځنو پښتنو سرونه راوړل... په هنگو کې مودکمپ مخي ته دپښتنو له ککرېيو بيل ځلي ودروو... هنگونه ټل ته په لاره مو دمغورو افغانانوله دوه سوه ۲۰۰ نورو سرونونه بل ځلي هسک کړ.

بنو ته چې ورسېدو هلته مويوبل کله منار جوړ کړ، چې بيا يونتن مشر «بنادي خان» چې وابنه يې په خوله کې نيولې وو، زما حضورته راغی... دی وړاندي کاړي، ما نه يوازي دوی وژل بلکې ددوی ميرې او رمې موهم ترې را وگر ځولي او ددوی شته مو ترې لوټل... دی په پاې کې په دې ټينگار کوي، چې دافغانانو له ککرېيو مې ډېر ځلي ودرول او ددوی مشران مې ووژل او بيا له بنونه غزني ته را وا ووبنتم. «(وگورۍ بابرنامه ۲۳۰مخ نه تر ۲۳۷مخ پورې)

بابرله دېنه پرته، چې کوم بريدونه په افغانانو کړيدي، مور يې يوازي دساري په توگه يا دونه کوو، چې څو بېلگي داسې دي: په ۱۵۰۷ز کال دکابل دغلجيو قومونو ځپل دسکانه په سيمه کې، دمومندو وگړو ډله بېزه وزنه، په کتواز کې غلځېيوته درنه مرگ زوبله اودسل زره مېرواوپسونو ير غمل...

دلماغان اوننگهار ديوشمېر قومونو ځپل، چې مور خدرخېل، شيمو خيل، خوگيا ني اونورد بېلگي په توگه يا دولی شو. په با جور جنډول، سوات او ان ترابا سينه پورې دزرگونو افغانانومرگ زوبله، چې يوازي په با جور کې درې زره (۳۰۰۰) با جورپان ووژل شول.

په با برنامه کې دا هم را غلي چې سلطان ويس دخره په بارڅلور زره باره وريځي زما پوځ ته را ټولي کړي اوداسې گوا بننه هم وشوه، که چېرې وريځي له اړتيا سره سم برا بري نشي، نوټول به ووژل شي... ده له دې سر بېره دملک

شاه منصور، سلطان علا والدین، طا ووس خان اودیو شمېرنورو افغان مشرانو یا دونه هم کړي ده او پلي، چې ملک شاه منصور خپله لورې بي مبارکه را دا لی کړه .

له بي بي مبارکي سر بېره دی د بي بي شا بوری یا دونه هم کوي، چې په ډېري مېراني را سره وجنگېده او په ليدلويي ډېر خوا شينی شوم، چې ووژل شوه .

د ظهر الدين بابر د ظلمونو بې شمېره بېلگي شتون لري، چې ده زرگونه افغانان له افغانستانه را وا خله تر هنده پورې له تېغه تېر کړل او کله چې هند ته ورسېد، د هندوستان واک د لودي افغانانو په لاس کې وو... بېلول لودي، سکندر لودي او ابراهيم لودي يودبل پسي دهند هغه خوا کمن او تولواکمن تېر وه، چې لسگونه کاله يي په هندوستان حکومت وکړ .

با بر په ډېري بېر حمی دهند پښتانه و خپل اولودي ابرا هيم دهند ستر ټولواک يي په سرو وينو ولړه، چې اوس دهغه بي ککړي تنه په پا ني پت کې بنځه ده او دده سر، چې بابر په نېزه کې ټومبلی وه دډيلي په کو خو کې وگرزوه .

د بابر زوي هما يون هم گنشمېر افغانان په سرو وينو ولړل او په ۵۵۵ز (۹۶۲ق)، چې ډيلي ته ننوت، هرا فغان چې ديوه نوم څښتن وو، هغه به يي واژه او بيا به يي کور او شته ورڅخه چور کړل... اگري ته چې لاړ هلته يي دپښتنو نا متو مشر «غازي خان سور» په دار و خړاوه او مغلي جنرال حيدر خان په لسگونه قومي مشران و خپل .

دهما يون له مر گه وروسته (۵۵۶ز کال ۹۶۲ق) دولس کلن ۲۷زوي يي جلال الدين اکبر د هند دبا چا هی تاج په سر کړ... ددهموت مشري لاندې افغانان دمغلي پوځ مشر «تاروي بېک» سره سخته جگړه وکړه، خوما ته يي وخوره مغلي پوځ، ډيلي دافغانانو په وينو سور، بيا يي اگري ته مخه کړه .

سره ددې چې دهيمو په شمول پښتنوسر دا رانو لکه با ز بها در، سوري سکندر شاه، ابرا هيم سوري، کرلا ني دا وده، شير خان او په لسگونو پښتنو مشرانو دمغلي واکمن جلال الدين اکبر پر ورا ندي پا ځونونه وکړل. خو دبرتش کتا بتون په يوې قلمي نسخه کې عباس خان سر واني دشير شاه سوري له قوله داسې کتبلي دي :

«شير شاه سوري (۵۲۶ز کال) پېښو ته په گوته نيو وځرگنده کړه، «دافغانانو د ماتې لا ملونه ددوی بي اتفاقي او خپل مينځي جگړې وې.» (عباس خان سروانی ۲۰ مخ)

مغلي سر دا رانوجې دپښتنو کومي سيمي په بېرحمې و خپلي دهغو سيمونومونه دا سي دي ،الوار، بهار، ميوات، بنگال، پتنه، جونپور، گنگا، کوالير، مالوا، خاندیش او په ټوله کې له ډيلي نيولي تر اگري او همغسي دهند شمالي سېمي د بېلگي په توگه يا دولی شو .

له جلال الدين اکبر وروسته دهجا نگر گور گاني دواک په مهال هم په هند کې «دافغانانو مقام دوام در لود او دمغلي خوا کونو پر ورا ندي په مېرانه جنگېدل.» (هندوستان سياسي نظام کا... ۲۹۹ مخ)

دغه بهير تر هغې روان وو، چې يوسيا سي ځواکمن بهيرد پير روښان په مشري پيل شو او دمغلو ظلمونه يي دافغانانو په مينځ کې دهغوۍ دپوځي او سياسي شعورد ودي او پر مختگ لپاره تبليغول .

جهانگير هم لکه جلال الدين اکبر غوندي په افغانستان کې دخپل واک او ځواک دټينگښت لپاره هاندي هڅې کولې، خو کله چې دپارس د واکمن شاه عباس پښې ځمکې ته ورسېدې، دکندهار د بيا نيولوتکل يي وکړ او دگور گاني واکمن جهانگير حکمران عبدالعزیز خان ته ماته ور کړه .

هغه مهال چې شاه عباس ومړ مغلي شهزاده شاه جهان له ډيلي نه پنجاب ته را غی او د ابو سيد په مشري يي يوستر لښکر کندهار ته واستوه او صفوي حکمران علي مردان يي ونيو او شاه جهان ته يي وا ستوو .

له افغانستان (په ځانگړي توگه دهيواد ختيځي اوسهل ختيځي سېمي) نه نيولي دهند پلاز ډيلي، اگري او بنگال پورې سيمو کې چېرته چې افغانان مېشت او ودان وه، دمغلي چا رواکو پر ضد يو دبل پسي ملي پا ځونو نو ته لاره اواره کړه، چې مور پير روښان، دبیر روښان داو لادې پا ځونونه، دايمل خان، دريا خان او خوشحال خان خټک پا ځونونه دساري په توگه يا دولی شو .

دغو افغانانو او ددوی په څېرنور سيمه بيزوقومي مشرانو دباير، هما يون، جلال الدين اکبر، جهانگير، شاه جهان، اورنگ زيب، محمد شاه گور گاني، احمد شاه گور گاني، احمد شاه گورگاني او بها در شاه ظفر پير وړاندي په بېلا بېلو وختونو کې دهغوۍ دظلمونو پر وړاندي پا ځونونه کړي دي، چې په پای کې افغان نوميا ليو، په سر کې ملي مشر مير ويس هوتک اوستر ټولواک احمد شاه ابدالي، دپارس صفويان او دهند گور گانيان په گونډوکړل او په افغانستان کې ديوه ملي حکومت بنسټ کېښود .

هغه وخت چې صفوي پا چا شاه حسين دافغانانو دخپلو لپاره گورگين کندهار ته واستوه . دی له خپل بېرحمه پو ځ سره (۱۷۰۴ز-۱۱۶ق) دمې په مياشت کې کندهار ته ورسېد. ده کونښ کا وه، چې افغان قومونه يودبل پر وړاندي ولمسوي او وجنگوي... لومړی يي دولت خان له مينځه يووړ او بيا يي هڅه وکړه، چې دمير ويس خان ملا تر تر لا سه کړي، دا ځکه، چې دارغستان ابادا ليانوغو بنتل، چې له گور گين نه ددولت خان غچ اوکسات واخلي .

مير ويس خان په ډېري هوشيارۍ، تر هغې پورې له گور گين سره څرگنده دښمني ونه کړه، چې ځان يي ځواکمن کړی نه وو او هر وخت، چې په دې ډاډه شو چې اوس يي پا ځون بري ته رسېږي، نو بيا يي په هغه بريد وکړ او خپل ولس يي له صفوي اسارت نه وژغوره .

په دې وروستيو کې دولسمشر دويم مرستيال سرور دانش، چې دافغانستان په ۲۰۲۰ کلن تاريخ پرته له کومې استثنایوکه کړې ددېرې خواشني وړ دی... دادستي چې ولسمشر غني اوسرور دانش په افغانستان کې دواک اوخواک څښتن دي، دهمدې سدوزيانو او محمد زيانوله برکته دی، چې اوس يې په دولتي او حکومتي چارو، ډډه لگولي ده .

د پاڼو شمېره: له 5 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې دلېکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ